

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 344/2014-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. júna 2014 predbežne prerokoval sťažnosť V. P., zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Vajdom, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 239/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. P. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. mája 2014 faxom a 19. mája 2014 poštou doručená sťažnosť V. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 239/2009.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je účastníkom konania (odporcom) pred okresným súdom o zaplatenie sumy 2 935,41 €, ktoré nie je právoplatne skončené, pričom toto konanie začalo podaním návrhu navrhovateľa doručeným okresnému súdu 27. augusta 2009.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta, že okresný súd v jeho veci nekoná, a tvrdí, že využil všetky právne prostriedky na ochranu svojho označeného základného práva. Sťažovateľ ako dôkaz uviedol, že predsedníčke okresného súdu 16. apríla 2014 podal sťažnosť, v ktorej uviedol, že v konaní sú neodôvodnené prietahy, a preto žiadal, „*aby mu bolo oznámené, čo je príčinou prietahov v tomto konaní*“.

Na základe uvedeného sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v uvedenom konaní bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prikázal okresnému súdu konať v jeho právnej veci bez zbytočných prietahov a priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 6 000 € a úhradu trov konania.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že predsedníčka okresného súdu na podanie sťažovateľa zo 16. apríla 2014 odpovedala vyjadrením sp. zn. Spr. 4524/2014 z 5. mája 2014, v ktorom k veci okrem chronológie procesných úkonov okresného súdu a účastníkov konania uviedla: „... *Z prehľadu procesných úkonov je zrejmé, že súd nekonal priebežne v období od 26. 1. 2010, kedy bol vyrubený súdny poplatok za podanie odporu do 30. 11. 2010, kedy súd nariadil pojednávanie na deň 25. 1. 2011. Následne súd konal priebežne. Súd vo veci vykonával dôkazy na základe Vašich návrhov (príp. návrhov Vášho právneho zástupcu) a dôkaz znaleckým posudkom bol aj napriek viacerým urgenciám*

predložený súdu po takmer 12,5 mesiacoch. Súd túto skutočnosť zohľadnil pri krátení odmeny znalca. Na základe uvedeného konštatujem, že súd nekonal priebežné počnúc od podania žaloby. Aby v budúcnosti nedochádzalo k neodôvodneným prietahom nariadujem v uvedenej veci dohľad v pravidelných trojmesačných lehotách.“

Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti sťažovateľa a jej príloh dospel k názoru, že hoci sťažovateľ podal pred tým, ako sa obrátil na ústavný súd, sťažnosť na prietahy v konaní, takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľom nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti napadnutému všeobecnému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Z okolností prípadu vyplýva, že sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch 16. apríla 2014 a predsedníčka okresného súdu na jeho sťažnosť reagovala podaním z 5. mája 2014.

Sťažnosť sťažovateľ podal ústavnému súdu však už 18. mája 2014, teda v čase, keď ešte nebolo možné dospieť k záveru, že by vyčerpanie právneho prostriedku, ktorý zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv účinne poskytuje a na použitie ktorého je oprávnený podľa osobitných predpisov, bolo bezúspešné a neprinieslo ním sledovaný cieľ.

Preto v okolnostiach danej veci posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľa iba ako formálny úkon, ak navyše predsedníčka okresného súdu prijala po jeho sťažnosti opatrenia na odstránenie prietahov v konaní, keď uviedla, že vec bude ďalej v pravidelných trojmesačných lehotách sledovať, aby už nedochádzalo k neodôvodneným prietahom.

Z tohto pohľadu je dôvodné považovať ním predloženú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy za neprípustnú podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (obdobne III. ÚS 188/07 a III. ÚS 11/2013, III. ÚS 237/2014).

Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že postupom okresného súdu v nej dochádza naďalej k zbytočným prietahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa už ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa na ochranu ústavnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júna 2014